

ROZHOVOR

Bývalého futbalového reprezentanta, nášho milého otecka troch žiačok našej školy, Mariána Zemana sme požiadali, aby sprostredkoval rozhovor s Marcelom Merčiakom, športovým komentátorom RTVS, ktorý sa venuje komentovaniu športov, prioritne futbalu. P. Marcel Merčiak je držiteľom sošky absolútny OTO, často prezývaný chodiaca encyklopédia...od roku 2014 moderuje zábavno-súťažnú show „Čo ja viem.“

□ Lákal Vás šport od detstva?

Bol súčasťou našich aktivít, hrali sme futbal, hokej, tenis, basketbal, hádzanú, robili sme vlastne všetko, čo sa dalo. Na sídlisku sme mali množstvo školských dvorov s veľkými plochami na športovanie. Bolo to super, súťažili sme medzi sebou v partiách, budovali sme si tým kamarátske vzťahy, priateľstvá, ktoré pretrvali.

□ Ako ste sa ako žiak na ZŠ učili?

Snažil som sa tak, aby som končil s vyznamenaním, čiže bez trojok, ale asi trikrát sa mi to nepodarilo medzi 5. - 7. ročníkom, takže som potom musel zvládnuť prijímacie skúšky na gymnázium.

□ Kto bol Vaším vzorom?

Po ľudskej stránke rodičia a po stránke vysnívanej profesionálnej kariéry Karol Polák, najslávnejší športový televízny komentátor v Česko-Slovensku.

Sledoval som každý jeden športový televízny prenos, miloval som futbal a pri ňom nikdy nesmel chýbať hlas Karola Poláka.

□ Ako ste sa dostali ku komentovaniu?

V skratke: túžil som po tom od asi 10 rokov a išiel som za tým. Ako 17-ročný som počas posledného ročníka gymnázia písal pravidelne počas celej sezóny o prešovskom hokeji pre náš Večerník, zvládol som talentové aj prijímacie skúšky na Katedru žurnalistiky na UK. Od prvého ročníka vysokej školy som spolupracoval so športovou redakciou STV (dnes RTVS), ako druhák som prvýkrát komentoval veľký futbalový prenos, nemal som ešte ani 20. O rok ako tretíak som bol na prvej letnej olympiáde v Atlante, takže keď som potom na jar 1997 žurnalistiku ukončil, bol som hotovým a pripraveným redaktorom, moderátorom, komentátorom. A ide to takto ďalej, ani sa mi nechce veriť ako dlho.

□ Ste na seba náročný?

Musím byť, inak to nejde. Doba sa hýbe, všetko sa zrýchľuje, prístup k informáciám je napojený na stále novšie a modernejšie technológie a toto všetko sa týka samozrejme aj nás, ktorí pracujeme v médiách. Pri komentovaní sa zohľadňuje množstvo vecí, nie je to len o správnom identifikovaní hráčov. Je to inšpiratívna práca, pri ktorej nesmiete ustrnúť, musíte sa snažiť svoj prejav meniť, alternovať, variovat'. Práve to je jedna z vecí, ktoré ma na komentovaní bavia najviac.

□ Aké máte želania?

Zdravie pre moju rodinu, blízkych, známych, priateľov, pokoj a múdrosť pre všetkých. Nič viac.

□ Čo Vaša rodina, aký je Váš

syn, je taký výrečný ako Vy?

V septembri nastupuje do školy. Ako každý rodič mám obavy, ako to zvládne. Zaujíma sa o futbal, čo ma teší, vie, čo je to Barcelona, Real Madrid, Juventus, Manchester United, pozná našich hráčov, z ktorých má najradšej Mareka Hamšíka. Keď hráme na záhrade, aj si pri tom komentuje.

□ Čo by ste odkázali žiakom našej školy, aby boli raz úspešní?

Nebojte sa dať si veľké ciele. Ale keď si ich raz postavíte, musíte za nimi ísť. Je to cesta plná odriekania, prekážok, nástrah. Ak stretnete dobrých ľudí, všetko sa bude dať prekonať. A nebojte sa robiť chyby (nemyslím v diktátoch), takmer všetko sa dá v živote opraviť.

CAMP

Prázdniny, voľnejší režim, voda, hory, noví priatelia, koniec zážitkov a zábavy... Takto

láka predstava blížaceho sa leta. A už nie je ďaleko...

V jednu májovú nedeľu som sa takto nalaďila aj ja, keď som si pozrela nedávno vydaný DVD film Camp. Pri znám sa, chytili ma upútavky i krátke recenzie typu: „Úžasný film pre celú rodinu,“ alebo „Camp ma úplne dostal.“ Navyše mám rada snímky inšpirované skutočnými príbehmi a takou Camp je.

„Zabudnu-

té“, problémové deti sa cez sociálku dostanú na týždeň do letného tábora Royal Family Kids, kde každého zvlášť sprevádza animátor.

Jedným z nich je aj Ken (finančný poradca), ktorý sa však do tábora prihliadol len preto, aby zapôsobil na potenciálnu klientku - pani Margaret Summerfieldovú, sponzorku týchto táborov. Myslel si, že týždeň tam nejako prežije a ešte aj získa. Nepočítal však s tým, aké dieťa dostane.

Eli je 10-ročný syn alkoholika, viac bitý ako sýty, mama sa mu predávkovala. Spočiatku sa odmieta zapájať do aktivít v tábore, s deťmi sa neraz pustí do bitky (hryzie ich), Kena považuje za najhoršieho animátora a veru nie je ďaleko od pravdy...

Sam (jeden z animátorov)

Kenovi naznačí, že Eli ho skúša, či ten záujem oňho je skutočný... Veci sa začnú lámať, keď Tammie (vedúca tábora a tiež Kenova spolužiačka zo strednej školy i neter pani Summerfieldovej) poradí Kenovi, aby sa chcel stavať na jednej dobrej veci, ktorú u Eliho objaví.

Krásny film, veľmi inšpiratívny i nasmejete sa pri ňom. Nazriete do duší mnohých detí a obľúbite si ich. Napr. takého Redforda (Ken ho raz omylom osloví Róbert ☺), ktorý mentálne síce nie je v poriadku (tvrdí, že je mimozemšťan), ale so Samom (svojím asistentom) sú zohraná dvojica.

Camp vás nielen povzbudí, ale i potvrdí fakt, že Boh robí zázraky aj tam, kde sa to zdá úplne nemožné. Určite odporúčam.

Lubomíra Záhorová